

Eg med ask og avnbøg

Skovudviklingstype 21

Skovstruktur

Strukturel varieret en- eller fleretageret stilkegskov (undtagelsesvist vintereg) med avnbøg, navr, tjørn, hassel og enkelte bøge i mellem- og underetagen. Avnbøg vil især forekomme i den sydøstlige del af landet. Gruppevis indblandet med ask og lind på pseudoglej og ær og fuglekirsebær på dybgrundede lokaliteter. I skovbryn indblandet med vildæble og -pære samt forskellige hjemmehørende buskarter.

Træartsfordeling

Stilkeg (vintereg): 50 – 70%.

Ask, avnbøg, spidsløn, lind, fuglekirsebær: 20 – 40%.

Ledsagearter (hassel, spidsløn, ær): 10 – 20%.

Bevoksningsdynamik

Den normale udvikling af et sådant system domineret af lystræarter vil tendere mod et klimaks-samfund præget af skygetræarter (bøg, lind). Ved henholdende hugst kan der på langt sigt forventes et faseskift til bøg. Der foretages derfor en aktiv hugst – herunder afdrift i mindre flader – til fremme af foryngelse af egen, så denne stedse udgør mindst 50% af bevoksningen. I mindre huller vil ask, spidsløn og ær forynge sig villigt, mens fuglekirsebær vil kræve større foryngelsesflader.

Skovudviklingsmål

1. Vedproduktion

Skovudviklingstypen har et højt potentiale for kvalitetsproduktion af eg og en række andre løvtræarter i forskellige omdriftsaldre:

Eg: Op til 65 cm inden for 120 – 140 år.

Ask og ær: Op til 55 cm inden for 70 hhv. 110 år.

Fuglekirsebær: Op til 50 cm inden for 60 – 80 år.

2. Biologiske værdier

Som lystræsamfund på rig muld er potentialet for en artsrig bundflora stort. Med en varieret underetage og urteflora vil egeskoven også indeholde et stort og varieret dyreliv. Egen er den træart, der har flest insekter og andre hvirvelløse dyr knyttet til sig – op mod 800 arter. Egeolden er eftertragtet af hjortevildt samt af mus og mange fuglearter.

Eg med lind og bøg

Skovudviklingstype 22

Skovstruktur

Etageret egeskov domineret af vintereg (evt. stilkeg) og med spredt indblanding af lind, birk, skovfyr, asp, røn og bøg. I underetagen kan der forekomme tørst, hæg, hyld og andre buske; ud mod rande og skovbryn desuden tjørn, slåen, vild æble, ene mv.

Træartsfordeling

Eg: 60 – 80%.
Lind og bøg: Tilsammen op til 30%.
Birk, avnbøg, skovfyr, asp, røn: Samlet ca. 10%.

Bevoksningsdynamik

Skovudviklingstypen svarer til den bevoksningsdynamik, der udvikler sig, når egekrat går over til højskov. På langt sigt kan typen blive bøgedomineret. For at modvirke dette bør bøgen hugges fra oven, og der foretages aktiv hugst i grupper hhv. mindre flader til sikring af egeforyngelse. Der vil også kunne opstå problemer med indvandring af nåletræ (rødgran mv.). Disse fjernes, såfremt de truer med at udkonkurrere det lysåbne system.

Skovudviklingsmål

1. Vedproduktion

Skovudviklingstypen har et begrænset potentiale for vedproduktion.
Eg og bøg: Op til 50 cm inden for 100 – 150 år.
De øvrige arter har brændepotentiale.

2. Biologiske værdier

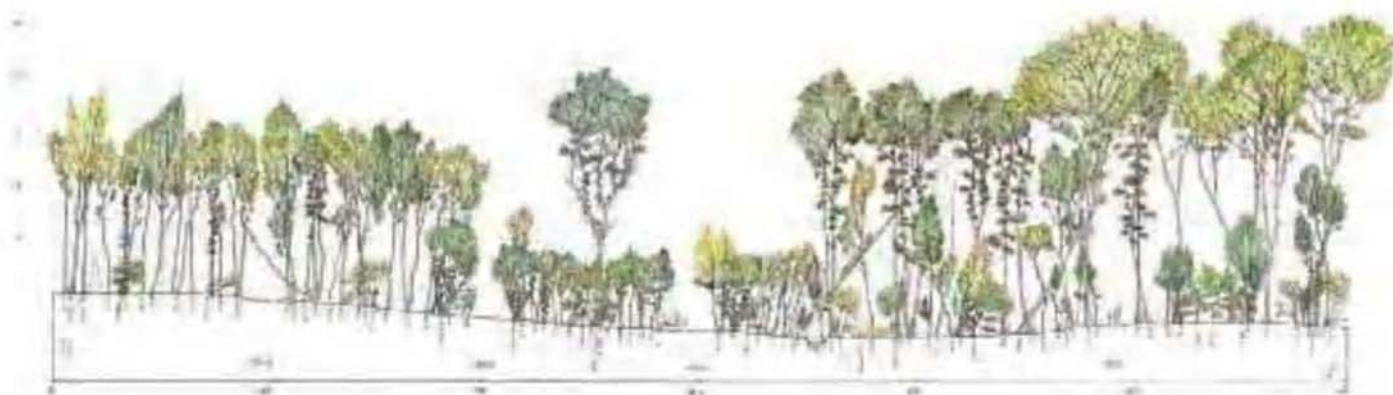
Skovudviklingstypen danner lysåbne skove på middelgod til mager bund. Den skaber stor biodiversitet og sikrer den genetiske variation af en række hjemmehørende buskarter. Der vil typisk være tale om en morbundsflora, men muldopbygning kan på langt sigt give muligheder for en rigere flora. Egeskoven er bolig for mange insekt- og fuglearter, og olden er et vigtigt fødegrundlag for både pattedyr og fugle. Lind har i kraft af at være insektbestøvet betydning for en række insektarter.

3. Rekreative værdier

En egeblandingsskov bestående af lystræer er attraktiv. Det er en flot, lys og frodig skov, forår og sommer, og om efteråret har den mange høstfarver. Skovudviklingstypen vil ikke opleves så massiv som "Eg med ask og avnbøg (21)". Den er dog tæt, og det er derfor svært at bevæge sig igennem den. Det er muligt at få oplevelsen af at være alene i skoven.

Ask og rødæl

Skovudviklingstype 31

Skovstruktur

Fleretageret blandskov af ask og rødæl i gruppevis til enkelttræblanding med eg, birk og røn. Hyppigt med et udpræget busklag af hassel, hæg, hylde, druehyld mv. Den vertikale struktur vil bestå af grupper af vekslende størrelse og aldersudvikling. Der vil ofte være en vis adskillelse af de to arter, hvor rødæl vil dominere på de mest våde lokaliteter, mens asken især vil forekomme på grænsen til højbund.

Træartsfordeling

Ask: 40 – 70%.
Rødæl: 20 – 40%.
Eg, lind, spidsløn, avnbøg, birk, røn m.fl.: samlet 20%.

Bevoksningsdynamik

Bevoksningsdynamikken bygger på gruppevis foryngelse af lysåbnings-specialisten ask med spredt foryngelse af de andre arter. Rødællen vil dominere på de fugtigste delarealer og asken på de mere vekselvåde steder. For at fremme foryngelsen er det vigtigt at regulere undervæksten i foryngelsesfasen, så de lyskrævende arter sikres.

Skovudviklingsmål

1. Vedproduktion

Skovudviklingstypen har et potentiale for kvalitetsproduktion af ask og muligvis rødæl på grundvandsnære, middel til næringsrige lokaliteter.
Ask: Op til 55 cm inden for 70 – 110 år.

2. Biologiske værdier

Denne skovudviklingstype er potentielt den mest artsrige i Danmark. Den danner overgang mod og har mange arter fælles med både løvskov på muldbund og lysåbne skovenge. Bundfloraen under ask er typisk domineret af arter som lærkespore, gul anemone og dansk ingefær, men der forekommer ligeledes en række meget sjældne arter som f.eks. skælrod. Der kan findes en rig buskflora med pilearter, ribs, solbær mv. Elletrunter og rådrende ellestammer udgør gode voksesteder for mange mosarter. Askens frugter ædes af mange fugle og knopperne er attraktive for hjortevildtet.

3. Rekreative værdier

Aske- og elleskov i små, våde områder skaber en god variation i den øvrige skov. Elletræerne er meget let genkendelige og en indikator for sumpede områder. Skovudviklingstypen giver med

